

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se oena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 113.

V Ljubljani, v četrtek 17. maja 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 16. maja.

Slovensko vknjiževanje v zemljiščne knjige.

Včerašnja seja je trajala do polpetih popoldne. Dr. Magg je res pred sklepom predlagal razgovor o ministrovem odgovoru zaradi slovenskega jezika pri zemljiščnih knjigah, pa levičarji so se bili naveličali čakati in jih je bilo tako malo v zbornici, da je bil Maggovo predlog odklonjen z veliko večino glasov. Z levičarji so glasovali tudi tržaški poslanci, ker se tudi oni protivijo drugačnemu vknjiževanju v zemljiščne knjige, kakor v italijanskem jeziku, in so v tem oziru stavili enako interpelacijo do justičnega ministra. Na to interpelacijo bo minister Pražak odgovorjal v enakem smislu, kakor na interpelacijo Maggovo in Foreggerjevo. Da pa ne bodo imeli skušnjav predlagati razprave o tem odgovoru, bode odgovarjal še-le jutri ali pojutrišnjem, ko se prične budgetna razprava o justičnem ministertvu in mu bode že samo po sebi treba poprijeti besedo. Levičarski govorniki mu bodo takoj lahko odgovarjali, kar bodo gotovo tudi storili. Prvi protigovornik je celjski poslanec dr. Foregger, ki se bode te prilike poslužil, da ministru Pražaku pové, kako njegova rzsodba gledé slovenskega vknjiževanja njemu in njegovim tovarišem teži velikomemško srce.

Trgovinsko ministerstvo

bode dalo najbrže danes še celi dan opraviti in pride poljedelsko ministerstvo še-le jutri v razpravo. Danes je govoril isterski poslanec dr. Vitezič o mornarskih zadevah in tožil, da trgovinsko mornarstvo čedalje bolj propada. Vzrok temu propadanju je prevelika skrb vlade za mornarstvo, kateremu naklada tolika bremena, da jih ne more zmagovati. Vsled visokih davkov so poginile družbe v podporo mornarstva in naši mornarji se morajo obračati v tuje dežele, ako hočejo zavarovati svoje ladije. Tudi se od njih pobirajo previsoke konzulatne takse, ker jih morajo plačevati povesod, kjer-koli se ustavljajo; v drugih deželah jih plačujejo samo tam, kjer od-

hajajo in pa kjer se konečno ustavljajo, med potom pa nikjer ne. Tudi vladi priporoča, naj se zaostali davki ne izterjujejo prestrogo, naj podpira ribarstvo in zlasti potrebne poprave in stavbe po isterskih ladjisčih in lukah. Tudi je sprožil misel, da bi bilo morda prav, mornarstvo ločiti od kupčijskega ministertva in napraviti lastno mornarsko ministertvo.

Poročevalec dr. Klaič pa ni bil tega mnenja in sodi, da je za trgovinsko mornarstvo bolje, ako ostane pri trgovinskem ministertvu. Gledé podpor pa je omenjal, da ne gré za vsako društvo, ki se osnuje, zahtevati državno podporo, kakor je to storil včera tržaški poslanec, ki je tirjal za novo ribarsko društvo precej 10.000 gld. državne podpore. Tudi minister se je oglasil in zagotavljal, da vlada stori, kolikor more in da ji bo skrb za povzdigo mornarstva in ribarstva vedno pri sreju.

Ko to poročilo sklepam, gré ura na dve, in rešiti je še nekaj prav imenitnih toček trgovinskega ministertva, med njimi državne železnice.

Odgovor poslanca Kluna na očitania poslanca Ghona

v državnem zboru dné 3. maja 1888.

Pritožbe državnega poslanca g. Kluna gledé zatiranja in preziranja koroških Slovencev so jako razburile koroške poslance, osobito g. Ghona. Pomiriti si je hotel srce ter vsaj na videz zavriniti slovenskega g. poslanca, ki je z možato in nepristransko besedo razkril v državnem zboru dné 1. maja t. l. krivice, ki se godé slovenskemu prebivalstvu na Koroškem. Iz Ghonovega kratkega govora posnamemo nastopno: „Kedar je obravnava o budgetu, oglašajo se slovenski gospodje voditelji in se pritožujejo o šolskih razmerah na slovenskem Koroškem. Nikoli nisem dvomil, da ne bi smel poslanec v zbornici kritikovati razmer drugih dežel. Toda v svojem in imenu svojih tovarišev moram temu ugovarjati, da ravno slovenski gospodje voditelji, ki vedno govoré o avtonomiji deželâ, opisujejo razmere v moji domovini napačno, neresnično,

neistinito in lažnjivo. (Ugovori na desnici.) Mi koroški poslanci smo v narodnostnih vprašanjih vedno zmerni, ker spoštujemo enakopravnost, ali na napade dveh govornikov moramo odgovoriti. Sklicati se moram na razmere v deželi in izpovedbe deželnega šolskega sveta, deželnega zbora in občin.

Gospod deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow, katerega spoštujemo Slovenci in Nemci v deželi, odgovoril je v seji dné 19. januarija t. l. na opazko g. poslanca Murija: „Ne morem molčati na besede, katere je o šolskem vprašanju ex abrupto govoril g. poslanec Muri. Ni res, da na Koroškem ni slovenskih šol; da sta v slovenskem delu dežele vsaj prvi in drugi razred ljudske šole slovenska, in da se poučuje v tem jeziku, vé g. poslanec Muri iz svoje izkušnje, in sploh je pouk tako osnovan, kakor so postavno vprašane občine želele. Na večrazrednih šolah v slovenskih krajih so sicer posamezni učitelji, ki ne znajo slovenski, to pa ni res, da na jednorazrednicah v slovenskih krajih niso slovenski učitelji.“

Deželni odbornik Ubl je odgovoril poslancu Muriju: „Konstatovati moram, da je ravno poslanec Muri kot župan priznal, da se v njegovem kraju šolske razmere popolnoma vjemajo z naredbami koroških šolskih oblastev, in da je ravno gosp. poslanec Muri rekel, da popolnoma potrdi in kot prave prizna šolske razmere na slovensko-nemški šoli v svojem kraju.“

Dalje sta izjavila zastopnika slovenskih občin dr. Abuja in Sepeber:

„Koroški deželni zbor se nikoli ni postavil na narodnostno stališče. Tega tudi nemška večina ni storila, da se Slovenci v sedanjih razmerah dobro počutimo, da smo ž njimi tudi v prihodnje zadovoljni, in da se z veseljem odrečemo narodnostnemu prepiru, ki vznemirja sosedne dežele.“

Sklicujem se dalje na mnoge peticije slovenskih občin, katere smo koroški poslanci predložili v zbornici, ker vse želé, da ostanejo na Koroškem sedanje šolske razmere; sklicujem se dalje na koroški „bauernbund“.

Ne bo se Vam posrečilo, predruščiti razmere

LISTEK.

Le pošteno!

Slika iz življenja. Česki spisal Al. Dostál, prevel H. H—o

III.

V glasnem smehu ste prišli dekleti s pristave. Prvega mlatiča hči, Karla, je bila deklica bledega obraza s temnima progama okoli modrih očes, katerim pravimo „studenci“. Bogati kodrastni lasje so jej viseli po hrbtu, in na pol meščanska obleka pokrivala je visoko, vitko telo. V postavi Karlinej je bilo nekaj gosposkega, in brhka Marija je bila poleg svoje tužne tovaršice kakor dekla poleg svoje gospé. Urh je vstal in pozdravil svojo prijateljico. Karla vidéč dijaka vpraša s začudenjem: „Vi ste dozdej tukaj, Urh? Jaz sem mislila, da ste že v mestu!“ Urh se je zavzel in je zarudel. Kaj naj bi odgovoril? Kako rad bi bil v velikem mestu, kako rad bi študiral! Pa revščina je revščina. Bodlo ga je pri sreju.

Karla pa si je znala precej pomagati. „Nič ni

zamujenega, učiti začnejo še-le po sv. Vaclavu, in če tudi zamudite kakošen dan, bote to gotovo stokrat nadomestili.“

Karla je obmolknila. Mnogo sicer ni nikoli govorila, pa to-le današnje molčanje zdelo se je Urhu kakor žalost, da ne morejo njega poslati stariši na študije, — da nimajo. Ali si ni tega mislila? Seveda bogatini ne vedó, kako se morajo boriti reveži vsak dan z življenjem. Ko so jo njeni stariši pošiljali v mesto, nikoli ni trpela pomanjkauja, tudi v najmanjši reči ne.

„Danes bo lepa božja pot“, je začela Marija govor, „danes se bodo pri kapelici sošli ljudje iz celega okraja. Slavetinski gospod župnik bodo pridigovali, in po sv. maši bode v gostilni ples. Godci bodo iz Hodotina, tisti, kateri tako lepo igrajo.“

„Čudne skrbi imaš ti, Marija, in kje izveš te novice, ko cel teden nikamor ne greš?“ čudil se je Urh.

„Vsak ima svoje. Ti bereš svoje novice v debelih knjigah, pri katerih sediš cel dan, in časih tudi celo noč, in mi tako-le na potu, v vasi ali na polju rečemo si, kar nas teži, kar nam ne dá spati.“

Tej Marijinej modrosti se je srčno smejala Karla. „K nam, prostim deklicam, govori vsaka cvetlica, vsak ptiček, mi se zgovarjamo z vetri, s narodo, saj smo v nji dorastle, v nji živimo, in vi berete dolge govore slovečih govornikov, kakor si mi zadnjič rekel, kateri so živeli pred Kristusom; mi se veselimo v romantiški dolini, in vi kopljete v razvalinah starih gradov ter iščete črepine, za katere se kmet ne briga; mi govorimo o tem, kaj se je zgodilo n. pr. včera, k večemu lausko leto, in vi greste tisoče let nazaj.“

„Jaz bi ne bila verjela Marija, da si ti tako učena, taka modrijanka! Vidi se, da je tvoj brat dijak in da zdaj pa zdaj pogledaš v knjigo, drugače ne bi mogla tako govoriti kakor kakšen „kantor“ (učitelj). Jaz sem bila v zavodu, učila sem se, hodila dolgo časa v šolo in vendar bi se s teboj ne hotela meriti“, je rekla Karla.

„Ne smejaj se le mojemu razumu. Gledam na vse s prostim očesom; glave si nisem s knjigami napolnila. Če tudi nisem učena, olikana, vendar si naredim po svojem razumu mnenje.“

„In ta mnenja so jako dobra.“

na Koroškem, ker se spoštujeta obe narodnosti, in si nimamo nasproti ničesa očitati. Slovenski voditelji se potegujejo za slovenske šole in urade, da bi spravili v službe le svoje ljudi.

Na naših šolah se poučujeta dva jezika in sicer eden bolje, nego na Kranjskem. Na Koroškem je bilo l. 1887. nemških šol 261 in 90 slovenskih. Še nikoli nisem slišal, da bi se na Koroškem zamenjal krščanski nauk, in tega tudi nečemo; in sploh pa dokazujejo zapisniki katehetov, da je 98 odstotkov šolskih otrok v zadnjih letih dobilo dobre reče v krščanskem nauku.

Zato je trditev g. poslanca Kluna gledé krščanskega nauka neresnična, ali pa katehete na Koroškem napačno pišejo reče. Zato Vam zakličem: Pometajte raje pred svojim pragom, mi na Koroškem bomo že sami vredili svoje razmere."

Še v isti seji dné 3. maja je gosp. poslanec Klu n zavrnil poslanca Ghona, kakor sledi: „Držal se bom strogo v okviru stvarnega popravka. Koroški poslanec, g. Ghon, očital mi je v današnjem govoru, da so slovenski voditelji opisavali koroške razmere napačno, neresnično in lažljivo. (Poslanec dr. Poklukar: Lepo!) Nedavno sem že omenil, da morem vse, kar sem govoril, dokazati z akti, ki ležé v moji miznici. Ker pa se je že prej in danes zopet izrekel dvom o verodostojnosti navedenih stvari, moram sedaj navesti slučaje.

Rekel sem, da slovenski otroci na Koroškem ne znajo slovenski brati in pisati, in da to priznava oblast sama. (Glej odlok deželnega šolskega sveta z dné 10. maja 1884, št. 509.) Dalje sem rekel, da so nastavljeni učitelji, ki niso zmožni materinega jezika svojih učencev. Razpisana je bila šola v Gorijančah. Krajni šolski svet v Kerjančem in občina v Galiciji sta prosila učitelja, ki je zmožen slovenščine. Deželni šolski svet je odbil to prošnjo in imenoval slovenščine nezmožnega učitelja. (Glej odlok okrajnega šolskega sveta v Velikovci z dné 31. julija 1882, št. 1250. (Poslanec dr. Poklukar: Čujte!) Dalje navedem, da je bila razpisana v najnovejšem časi učiteljska služba na dvorazrednici v čisto slovenski občini Žabnici, toda brez pristavka, da je znanje slovenščine potrebno. Krajni šolski svet se je takoj pritožil na c. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku proti temu in je zahteval, da se ta pogoj stavi v razpis. Okrajni šolski svet je odgovoril, da se bo po možnosti oziral na željo krajnega šolskega sveta, ter je pristavil opombo, da druge slovenske občine kaj takega ne zahtevajo. (Čujte! Čujte! na desnici) in da so tudi z nemškimi učitelji zadovoljne.

Gospod poslanec Ghon se je sklical na gosp. deželnega predsednika koroškega ter rekel, da je v deželnega zbora seji sam priznal, da so še v slovenskih krajih nekateri učitelji, ki ne znajo slovenski. Mislil pa je, na jednorazrednicah niso taki učitelji. Prosim, odprite stenografični protokol in našli boste, da jaz še govoril nisem o jednorazrednicah.

Dalje sem navel, da slovenski otroci ne znajo moliti, to je krščanskega nauka se ne morejo učiti v svojem materinem jeziku. Tu imate peticijo 97 katehetov, ki so jo o tem po ordinarijatu poslali deželnemu šolskemu svetu, ddo. 11. marca 1878. Dalje sem rekel, da se je treba ozirati na prošnje katehetov, ako se obrnejo na dotično šolsko oblast.

Tako so se naši popotniki kratkočasili celo pot. Vsaka cvetlica, vsak kamen jim je dajal vzrok za pogovor, za zabavo. Urh je razsojeval vse po meri, katere se je bil iz knjig in predavanj naučil, Marija je pripovedovala, kaj govori tradicija o tem ali onem, in sodnik je bila Karla. Obema je pritrjevala. Saj sta imela oba prav.

Niso se motili, da bo shod pri sv. Vavrlu nebrojen; ljudstva je bilo v dolini, da so se komaj predrli med kramarijami h kapelici. Na majhnem otoku v sredi ribnika, napajenega z bogatim studencem, stoji majhna kapelica z mežnikastim stolpom. Okoli in okoli v dolini je redek hrastov gozd, trat in stez dovolj za romarje. Pod košatimi hrasti obedujejo. Seveda stoji ne daleč velika gostilna, pa kam bi prišli romarji, ko bi obedovali za okroglimi pogrjnjenimi mizami, rezali meso in pili pivo! To bi ne bila božja pot, marveč žegnanje, in revežem bi ne ostalo za podobico ali za kak drug odpustek. Vrček piva so si še privoščili, pa več ne. V zvežnjih je dosti kruha, masla in tudi kos potvice s češpljami.

(Dalje prih.)

To je v odloku deželnega šolskega sveta z dné 29. oktobra 1887, št. 1921, in v okrožnici na dekanijske urade od ordinarijata z dné 20. nov. 1883, št. 4104.

Dalje sem rekel, da so odgovorili katehetom, ako otroci ne znajo brati slovenskega katehizma, naj takega vpeljejo, ki ga morejo brati: Odlok deželnega šolskega sveta z dné 10. maja 1884, št. 509, gledé Podkloštra.

Govoril sem tudi o terorizmu. Ta se je dogodil v Prevalih, kakor priča poročilo tamošnjega kateheta z dné 9. februarija 1887 na knezoškofijski ordinarijat. Opomnil sem tudi, da je zaradi slovenskega pouka na mešanih šolah deželni šolski svet izdal noto, in sicer dné 18. aprila 1885, št. 650, in v enaki zadevi je izdal noto okrajni šolski svet v Celovci dné 23. aprila 1886, št. 1134. Gledé raznih izgovorov šolskih oblastev o peticijah, sklicujem se na odlok deželnega šolskega sveta z dné 28. marca 1886, št. 660, na odlok deželnega šolskega sveta z dné 14. julija 1885, št. 1506, in da ne bom preobširen, opomnim še, da so dotične občine in krajni šolski sveti, ki so prosili za slovenski poučni jezik, krajni šolski svet Šmihel pri Pliberku, oziroma občina Bistrica, in to naj dokazuje, ali je imel prav koroški g. poslanec, ki mi je vrgel v obraz tako očitjanje. (Pohvala na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. maja.

Notranje dežele.

Čehi postali so nezadovoljniji s sedanjo vlado. Dvojí se, da bi prišel cesar v Prago. Ko bi se pa vendar to zgodilo, odstopil bo skoraj gotovo poprej naučni minister Gautsch, da se tako nekoliko potolaži češki narod.

Legitimistijski odsek državnega zbora je v svoji predvčerajšnji seji sklenil ovreči volitev dalmatinskega poslanca Borčiča, člana Hohenzwartovega kluba. Protest, ki se je vložil zoper njegovo izvolitev, je navadna nemško-liberalna spletká; vlada bo z nova zapovedala poizvedbe v tej zadevi.

Odsek državnega zbora za **postavo zoper anarhiste** je zboroval predvčerajšnjim. Dvorni svetnik Kral je vsled naloga pravosodnega ministra naznanil jako zanimive podatke, toda sklenilo se je, da se ne smejo objaviti.

Hrvatski vladni krogi oporekajo včeraj tudi v našem listu objavljeni vesti, da je ogerski ministerstvo odreklo potrditev novi šolski postavi zaradi točk, ki obsezajo določila o srbski verski šoli. Zatrjujejo celó, da je ban prinesel zakon iz Budimpešte že potrjen. Ako je to res, predložila se bo ta zadeva že v eni prihodnjih sej sabora.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. otvoril bo koncem junija konzistorij, v kojem se bodo imenovali novi kardinali.

Dunajski dvor se jako trudi, da bi spravil **srbskega** kralja s kraljico, toda kralj Milan je bajé jako trdovraten. — Poročila o nemirih v Niši in Aleksinacu se uradno preklicujejo, vendar pa so resnični. „Nar. Listi“ so izvedeli iz Belegagrada, da so bile hude praske ob meji mej vojaki in vstajniki.

Bolgarska vlada je izvedela, da je Srbija odstavila dva prefekta in zaprla več županov, ker so podpirali izseljence; zaradi tega upa, da bodo nemiri kmalu zadušeni. Orožniki so bajé že polovili vso četo, ki se je potikala okrog Kistendila. — Princ Koburški je sprejel v Ruščuku deputacijo društva „Bugarija za sebe si“ ter njenim članom izročil redove z besedami: „Bojevali ste se za pravično stvar. Bodite pripravljeni storiti isto, ako bo prišel pravi čas.“ V Tutakanu, kjer je podaril princ za šolo 1000 frankov, poklonile so mu gospe cvetlice in belega goloba. Uradna poročila naglašajo, da je princ jako zadovoljen z navdušenimi sprejemi.

Obravnave mej **Turčijo** in **bolgarskima** pooblaščenca dr. Vulkovičem in Gruvevom gledé carinske pogodbe so se zopet pričele, toda vrše se zeló počasi. Bojé se, da se bo zaradi tega pozneje otvoril promet železniške zveze, akoravno bo na bolgarski strani vse pripravljeno do določenega časa.

V **nemškem** državnem zboru vršilo se je dné 14. t. m. drugo glasovanje o novi šolski postavi. Pričakovalo se je tem povodom mnogo zanimivosti, toda stranke so se izjavile, naj ostane vse takó, kakor je, dokler ne izrazi gospodska zbornica v tej zadevi svojega mnenja. Konservativci hočejo počakati, kaj bo storila gospodska zbornica z novim zakonom, potem bodo še-le povedali svoje nazore. Windthorst je sicer skušal pričeti razpravo, pa brez uspeha. Velik vpliv bodo imele pri tretjem glasovanju prihodnje jesenske volitve. — Cesar sedaj težko požira ter mora zavživati samo tekoča jedila. Bojé se, da vzrok temu tiči še kje drugod nego samo v zatečenem malem jezičku. Vendar pa je

poleg vsega tega dobro znamenje, da ga je skoraj popolnoma zapustila mrzlica.

Z dekretom **francoškegu** vojnega ministra osnoval se bo z nova višji vojni svet ter se mu izročile pravice brambenega odbora, ki se bo razpustil. Novi vojni svet imel bo dvanajst članov, vojnega ministra, načelnika generalnemu štabu, oba predsednika posvetovalnima odsekoma topništva in ženijstva, in osem divizijskih generalov, ki so po svojih zaslugah določeni, da bodo v slučaju vojske nadpoveljniki; ti so: Saussier, Wolff, pl. Galliffet, Billot, Fevrier, Carrey, pl. Bellemare, Lewal in pl. Miribel. — V predvčerajšnji seji zbornice je predlagal Cuneo d'Ornano dostavek k presoji ustave, da se mora narodu poročati o vseh zakonodajnih zadevah. Pri glasovanju o carinah od tursice je propadel vladni načrt z 282 proti 247 glasovom. Poslanec Maurice je dostavil temu opazko, da je ta dogodek zopet dokaz o onemoglosti zbornice in o potrebi zbornične razpustitve. Boulanger ni prišel k seji. Laguerre je naznanil, da bo storil to general še-le tedaj, ko bo imel priliko za veliki napovedani govor. — Liberalno časopisje slika Boulangerjevo potovanje z jako temnimi barvami: Ko se je peljal general v Lille, metali so sovražniki njegovi neštevilne liste med narod s smešnimi podobami in surovimi psovki zoper Boulangerja. Vanj in v njegove tovariše so letela gnjila jajca itd. Neki človek je pristopil k vozu ter generalu — trikrat pljunil v obraz. Čuli so se neštevilni klici: „A bas le dictateur! A bas Badinguet!“ (Smešni pritlikelj Napoleon III.) Pri odhodu obkolili so vojaki kolodvor in bil bi poveljnik kmalu zgrabil Boulangerja, ki ima — otekle roke samega prijateljskega stiskanja z „narodom“. Ni nam treba še posebej dostavljati, koliko je v teh poročilih pretiranega in neresničnega.

Italijanska zbornica je predvčerajšnjim zavrgla predlog poslanca Mussija skrajne levice, naj se izreče graja finančni politiki vlade ter je potrdila zaupnico finančnemu ministerstvu z 210 proti 29 glasovom. — Včeraj je odplulo italijansko brodovje v Barcelono. — Generala San Marzana pričakujejo danes v Napolj. Iz Masave dohajajoča poročila zatrjujejo miroljubnost negušev. Kantibai Aman, ki ž njim obravnava o sklepu miru, prišel bo skoraj gotovo že prihodnje nedeljo, dné 20. t. m., v Aduo.

„Kölnische Ztg.“ je poročala, da so se **rumunski** nemiri mej kmetskimi prebivalstvom obračali naravnost zoper prestol, in sicer na korist princu Cusi. Bukareški vladni krogi zatrjujejo, da je ta trditev neresnična. Zaradi tega pa izgubi vso podlago tudi svaritev napominanega lista, da je vlada preveč brezskrbna nasproti princu Cusi.

Izvirni dopisi.

Iz javorske okolice pod Ljubljano, 13. maja. Zopet je zmanjkalo jednega zvestega delalca v vinogradu Gospodovem, umrl je namreč 9. maja čast. gosp. Franc Žagar, župnijski oskrbnik v Javorju pod Ljubljano. Pokojnika je že nekaj let mučila huda bolezen, katero si je bil nakopal pri nekem obhajilu, ko je moral v grdem zimskem vremenu, po debelem snegu, strašanskih zametih, sveto popotnico k bolniku nesti.

Bolezen ga je nadlegovala najbolj spomladi okoli velike noči, v gorkem poletju pa mu je odleglo. Letos pa ga je okoli velike noči z vso silo zopet napadla stara bolezen, vendar smo upali, da jo bo, kakor druga leta, precej močna in krepka narava premagala. Pa motili smo se. Vedno huje mu je prihajalo, na sv. Marka dan že ni mogel več maševati, le z blagoslovljeno vodo je poškopil svoje plakajoče duhovnjane, ki so se bili k procesiji zbrali, in odšel je na svoj dom.

V petek, dné 4. maja, je dal sosednega duhovnega tovariša, ki ga je bil že pred večkrat obiskal, k sebi poklicati in ko slednji pride, mu reče: „Vedno slabši sem, čutim, da bo treba ta svet zapustiti. Najbolj potrebno je, dokler sem pri zavednosti, z Bogom se spraviti“. Z veliko pobožnostjo je prejel sv. zakramente in potem je zdihtnil: „Zdaj pa, Gospod, stori z menoj kar hočeš, Tvoja volja naj se zgodi“.

Prihajalo mu je huje in huje, vendar pa je kazal veliko potrpežljivost, nobene tožbe ali žale besede ni bilo slišati iz njegovih ust; v sredo popoldne ob polu ene pa je izdihtnil svojo blago dušo.

Pogreb je bil v petek ob 10. uri. Zbralo se je sedmero sosednih duhovnikov, da so svojemu mrtvemu tovarišu skazali zadnjo čast, gotovo pa bi jih bilo več došlo, ko bi jih ne bilo slabo vreme zadrževalo. Pokopal ga je gosp. Mihael Sajé, župnik v Štangi.

Ranjki je bil rojen v Mirni Peči dné 30. dec. 1840, posvečen je bil l. 1866. Služboval je kot kapelan v Kočevski Reki, v Starem Trgu pri Po-

Ijanah, na Vinici, v Knežaku, v Košani, v Sostrem in zdaj blizo 11 let kot župnijski oskrbnik v Javorju.

Kako je bil pokojnik tukaj priljubljen, pričevali so obilne solze, ki so jih osiročeni duhovnjani pri mrtvaškem odru, posebno pa še pri pogrebu med ginljivim mrtvaškim govorom, ki ga je govoril g. Mihael Terček, kapelan v Šmariji, pretakali. Bil je jok, da so se besede govornikove včasih komaj razumele.

Pa tudi duhovnim tovarišem solzile so se oči žalosti zaradi izgube blagega prijatelja. Bil je pokojni v resnici dober, zanesljiv tovariš, zaradi njegove odkritosrčnosti, prijaznosti, gostoljubnosti, miroljubnosti spoštovali in ljubili so ga vsi dohovni sobratje. Počivaj v miru, duša blaga!

Iz Ribnice na Dolenjskem, 14. maja. (Iz v. dop.) Kakor v slovenskih časopisih pogostoma beremo, da se socialno življenje v naših slovenskih mestih in trgih precej živahno giblje, da se mnogokrat napravljajo raznovrstne veselice, zabavni večeri, da se pridno vežbajo diletantje in našo „Talijo“ povzdigujejo, da se vrli naši pevci prelepih slovenskih pesni učé in jih potem hvaležnemu občinstvu v duševno zabavo ob tacih prilikah podajajo — tako i pri nas v zadnjem času za drugimi slovenskimi mesti in trgi na deželi ne zaostajamo. Priredil se je tekom lanskega leta in letošnje vspomladi že marsikoji prijeten zabaven večer in danes mi se prijetna prilika nudi, da v največjih obrisih podam izid in vspeh naše včerajšnje veselice, v dvorani restavratérja g. Antona Arkota priredjene.

Preteklo je tega že precej let, odkar se pri nas v Ribnici sploh ni več igralo na gledališkem odru, seveda s pomočjo diletantov, in tudi ko se je pri nas to popred zgodilo — igralo se je nemški. Včerajšnja predstava burke „Eno uro doktor“ spisal J. Alešovec, pokazala nam je ne-le kako ljubko doni slovenska beseda raz gledališki oder, koliko prijetnili in razveseljujočih dovtipov ima naš jezik, kako rado naše občinstvo slovenske gledališke predstave posluša; tudi koliko talentov ima naše odlično občinstvo za razvoj diletanskih gledališnih predstav in sploh za povzdigo socialnega življenja, za nje prijetno zabavo, in koliko teh talentov neporabljenih ostane. Ni mi treba natančneje opisovati, kako se je ta burka igrala. Vsak vé, koliko mnogokrat to burko naši diletantje igrajo in ako so glavne vloge v pravih rokah, da se potem le o sijajnem vspehu govoriti more. In tako je bilo i včeraj.

Jednako prijetno iznenadili so nas naši pevci. Mešan zbor, kvartet in ženski tercet, vsi so nas s fino izurjenostjo, s svojimi milimi točno izpeljanimi pesnimi iznenadili. Naj tu omenjam le krasne pesni S. Gregorčičeve: „Nazaj v planinski raj“, ki se je prav precizno péla.

Sledila je za tem programom prosta zabava, katero si je vsak udeleženec po svoje napravil.

Kakor so nas že drugi dobro osnovani zabavni večeri o prijetni složnosti tukajšnjega civilnega občinstva prepričali, tako je i včerajšnja veselica zopetno pokazala, da biva v Ribnici ona prijetna narodna harmonija, ki tako krasi in lepša bivanje in življenje v slovenskih mestih in trgih na deželi, ki daje takemu življenju prednost od onega v mestih. Da bi ostala ta složnost mnogaja leta!

S Kočevskega, 14. maja. Kdor je bil v kočevskem mestu, gotovo si je želel videti tudi cerkev v mestu. Pa kako cerkev je videl? Tako, da je v mnogih in mnogih hribovskih farah ne le župna cerkev, ampak tudi podružnica mnogo lepša, kakor je kočevska farna, oziroma mestna cerkev. Zato si sedanji č. g. dekan že več let prizadeva, da bi sezidal v Kočevji dostojno hišo božjo. Pridobil si je s svojo prijaznostjo in dobrim srcem srca meščanov in župljanov, kakor tudi srca mnogih bogatih kočevskih domorodcev v tujih deželah bivajočih, ki so bili pripravljani v čast božjo žrtvovati stotake in celó tisočake. Lepo in dostojno bi bilo, da je v kočevski metropoli lepa cerkev. Saj vendar lepa cerkev in njena notranja krasota povzdigne marsikaterega utopljenega v zemeljsko grudo. Kdor je ob nedeljah in praznikih v kočevskem mestu ob 10. uri, videl bo natlačeno cerkev in zunaj pred cerkvijo trume ljudi, kajti vsi ne morejo v cerkev radi premajhnega prostora. Vsa župnija namreč z mestom šteje nad 5000 prebivalcev. Tedaj opravičeno je mnenje in prekomerno prizadevanje gosp. dekana kočevskega, da se sezida v kočevskem mestu dovolj prostoren Gospodov dom. V kočevsko mesto prihaja ob nedeljah in praznikih mnogo ljudstva tudi iz drugih

župnij radi časnih opravil, ker med tednom nimajo časa. Pa radi premajhnega prostora v cerkvi ostajajo zunaj cerkve, kjer se z raznimi pogovori kratkočasijo.

Iz Gradca, 13. maja. (Gurretova glavna obravnava) je bila v soboto končana. Porotnikom stavili sta se dve glavni vprašanji in za slučaj, da ju porotniki potrdijo, dva dostavka. Prvo vprašanje glasilo se je na goljufljo, drugo pa na poskušano goljufljo. Obe so porotniki potrdili z vsemi proti dvema glasovoma. Dostavka, ki sta se glasila a) ali se je Gurre pri svoji goljuflji posluževal posebne zvižaje in b) ali je goljufal iz navade, so porotniki soglasno zanikali. Zagovornik zatoženega, dr. Steger z Dunaja, prizadeval si je silno, da bi dokazal, da je Gurre poštenjak, katerega bi morda še-le pred sodnim stolom moralnosti smeli obsoditi, nikdar pa ne pred kazenskim sodiščem. Ali vse skupaj ni nič pomagalo. Gorre bo moral za svojih 18 do 20.000 gl., ki si jih je po tem nenravnostnem potu pridobil, iti v ječo za tri leta. Vsake kvatre ga bodo povrhu za jeden dan v samotno celico na trdo ležišče p-oslali. Prav popolnoma prav je, da se je pokazal vzgled, kajti sleparskih limanic je zlasti po nemških listih toliko nastavljenih, da je že kar grdo. Minoli teden potrebovala je neka babura drobiža. Kaj stori? V prilogo nekega tukajšnjega lista pošlje inserat: „Sicherer Gewinn! Ambo, Terno, Solo, Rufgewinnste unausbleiblich. Briefe mit Retourmarke an die Exped. d. Bl. werden sofort beantwortet.“ Res jih je prišlo mnogo, odgovora pa nobenega. Ženska je potrebovala mark, katere je potem prodala!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 15. maja.

(Dalje.)

Mestni odbornik dr. Mosché poroča v imenu pravnega in personalnega odseka o izidu letošnjih dopolnilnih volitev za občinski svét in nasvetuje, ker so se volitve izvršile popolnoma redno, in ker proti volitvi v postavno določenem času ni bilo nobenega ugovora, naj se volitev vseh izvoljenih mestnih odbornikov potrdi. Mestni zbor brez razgovora odobri predlog.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu policijskega odseka o lekarniških računih za zdravila, oddana mestnim ubogim tekom l. 1887. Poročevalec naglašá, da so se vendar enkrat uresničile večkrat naglašane želje mestnega zastopa in so zdravniki odnehali od nepotrebne potrate pri zapisovanji zdravil za uboge, tako, da se je svota za ta namen l. 1887 zmanjšala na 758 gl., katero nasvetuje poročevalec, da jo mestni zbor odobri. Nasvetuje i nadalje, naj se mestni zbor pridruži predlogu mestnega magistrata, naj bi se troški za zdravila za vnanje revne bolnike iztirjali od dotičnih občin, kajti takim načinom postopajo i druge občine proti ljubljanskemu mestu. I ta dodatni predlog obvelja.

Mestni odbornik Ravnihar poroča v imenu odseka za olepšavo mesta o premeščenji znamenja na sv. Petra cesti. Poročevalec nasvetuje, naj se znamenje premesti s sedanjega prostora v znamenjske ulice in mestni zbor dovoli 500 gld., da se znamenje po načrtu g. inženirja Duffeja izvrši. Slikarja Wolfa podobe na starem sedanjem znamenju pa naj se izročí ali sv. Petra cerkvi ali pa deželnemu muzeju. Znamenje pa naj se olepša s kopijo ene Wolfovih podob, izvršeno po domačem umetniku. Mestni odbornik dr. Tavčar je vsekako zato, da se znamenje odstrani, ker ovira promet, a nikakor ni zadovoljen s tem, da se novo znamenje postavi v znamenjske ulice, nego misli, da bi o tem razpravljal še odsek za olepšavo mesta, da se izbere priličnejši prostor. Tudi ne odobrava, da bi mestna blagajnica vzela tako rekoč znamenje v svojo oskrb s tem, da dovoli za napravo novega izdatno svoto 500 gld; mestni magistrat naj bi posestnike v Kravji dolini povabil, da prostovoljno darujejo za napravo znamenja na drugem kraju. Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je tudi proti temu, da se znamenje v znamenjskih ulicah postavi, isto tako mestni odbornik Oroslov Dolenc že iz ozirov na požarne nevarnosti, ker je treba vsekako prostih ulic, ki so itak tesne. Pri glasovanji sprejmó se predlogi dr. Tavčarja, ko je še gospod župan opomnil, da o Wolfovih podobah nima odločevati mestni zbor, nego cerkvena oblast, katere so lastnina.

(Konec prih.)

Dnevne novice.

(Cesarjev dar.) Presvetli cesar podaril je kraj. šol. svétu v Št. Vidu pri Planini na Štajerskem v brežiškem okraji za razširjenje šole sto gold.

(Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) bode v četrtek, dne 14. junija t. l.

(Na podkovski šoli ljubljanski) pričnè se novo šolsko leto dne 1. julija t. l.

(Ponesrečil se je) pretekli ponedeljek popoldne čast. gosp. Andrej Volec, župnik šentvidski. Vozečemu se domov splaši se konj ter gospoda vrže z voza, ki tako nesrečno pade, da se je po glavi in zlasti po desni nogi hudo ranil.

(Z ljubljanskega Grada) šlo je danes 34 kaznjencev v Rateče na Gorenjskem, kjer se bodo uporabljali pri vrejevanji tamošnjih hudournikov. Zjutraj ob 8. uri bila je v domači cerkvi sv. maša za srečen začetek dela in potem kratek cerkven nagovor. Ob 1/2 12. uri pa so odrinili po Rudolfovi železnici na odkazano mesto. Lansko in predlansko leto so se pri enacem delu na Koroškem naši kranjski fantje vrlo dobro obnašali, upajmo, da se bode pod strogo disciplino kaznilničnega vodstva tudi še letos tako godilo.

(C. kr. trgovsko ministerstvo) naznanilo je z ukazom od 4. maja t. l., št. 16.959 trgovski in obrtniški zbornici, da je c. kr. finančno ministerstvo po dogovoru s trgovskim ministerstvom izdalo finančnim deželnim oblastvom, odnosno carinskim uradom nastopno poučilo, kako postopati z nazaj poslanimi praznimi rabljenimi vrečami. Za prazne, iz inozemstva nazaj poslane, rabljene, zaznamovane vreče, katere so se porabile za izvoz drugih proizvodov, a ne onih, kateri so navedeni v ministerski naredbi z dné 21. maja 1887, drž. zak. 59, II. št. 5. ter v ministerski naredbi z dné 10. avgusta 1887, drž. zak. 101, veljati ima določilo opomnja k besedi „oklepi in shrambe“ abecednega imenika blaga. Take vreče morejo torej carinski uradi, ki veljajo za glavne carinske urade, tedaj prosto carine prejemati, ako jih je smatrati kot nazaj poslane zavoje od tuzemskih izvoznih pošiljatev.

(Poljedelsko ministerstvo) je dovolilo občini občini Unce 700 gld. za napravo vodnjaka.

(Tiskarji) imajo letošnje binškošne praznike svoj veliki shod v Gradcu. Ljubljanske tiskarje bo zastopal gosp. Arzelin iz Kleinmayerjeve tiskarne. Dne 19. t. m. t. j. na binškošno soboto zvečer bo slavnostni odbor došle goste v Gradcu na južnem kolodvoru sprejemal. V nedeljo ob 9. uri dopoldne pričnó se društvene zadeve razpravljati in ob 12. uri je skupen obed v hotelu „Florian“. Po obedu skupen sprehod po mestu. Ob 2. uri popoldne nadaljevale se bodo razprave, potem pa sledi ogled društvenih prostorov. Ob 8. uri zvečer prične se Gutenbergova slavnost v prostorih Steinfeldske pivarne. V ponedeljek opoldne skupen obed, popoldne nadaljevanje in sklep razprav, potem pa izlet na Rückertl. Zvečer poslovilna zabava v Steinfeldski pivarni, katere se vdeležé le moški.

(„Južnoštajersko hmeljarsko društvo“) ima dne 26. t. m. v gostilni „pri Kroni“ v Žalci ob 1/2 3. uri popoldne svoj veliki zbor. Na dnevnem redu je poročilo o računu za leto 1887, poročilo o poskušalnem hmeljarskem vrtu v Žalci, razgovor o vpeljavi hmeljarskih sejmov na Dunaji, razgovor o vdeležitvi društva pri letošnji krajinski razstavi v Celji, volitev društvenega odbora, načelnika in njegovega namestnika. Govor tajnika štajerske kmetijske družbe, g. Müllerja, „o pridelovanji hmelja sploh in v kakem razmerji je tisto z ostalim kmetijstvom“. Konečno sledé samostojni predlogi in vpisovanje novih udov.

(Setve zlasti ozimne) po poročilu poljedelskega ministerstva niso tako nadepolne, kakor druga leta, vendar pa so vedno zadosti dobre po cesarstvu. Ogršica (Raps) lepo kaže in je že vsa v cvetji. Jari ječmen in oves so posejali ljudje konec aprila in v začetku maja. Fižol, krompir in koruza se deloma še sadi. Detelje so jako zaostale, pa so precej goste in obetajo bogato košnjo. Prav posebno lepo kažejo pa travniki letos. Kjer se prideluje hmelj, postavili so mu vže drogove; v rasti je nekoliko zaostal, sicer pa je zdrav. Trta povsod lepo kaže, le po nekaterih dalmatinskih krajih ne. Po Štajerskem pa jo je precej veliko pozimi mraz uničil. Slana je dosedaj prav malo škode naredila in še to k večjemu le na črešnjah. Velika nadloga so gosenice in rujavi hrošči, katerih je po nekaterih krajih vse polno, po drugih nič. V Gradcu do sedaj ni bilo še nobenega

videti in tudi slana, ki je bila dné 13. t. m., ni nobene posebne škode napravila.

(Vabilo na „Sokolov“ večer) dné 19. maja 1888 v spomin dr. Valentina Zarnika na vrtu čitalniškem. Vspored: 1. Koračnica. 2. Pozdrav staroste. 3. Binder: Overtura iz operete „Die Savoyarden“. 4. Tovačevsky: „Naše gore“, moški zbor. 5. Ivanovici: „La belle Roumaine“, valček. 6. Nedved: „V ljubem si ostala kraji“, moški zbor. 7. Rosini: Cavatina iz opere „Seviljski brivec“. 8. Veit: „Keber in cvetka“, čveterospev. 9. Wetaschek: „Ständchen auf der Laute“, godba. 10. Wöckel: „Pomladanska“, moški zbor. 11. Schreiner: „Die schöne Spanierin“, Bolero, valček. 12. Nedved: „Pomlad in ljubezen“, moški zbor. 13. Windsor: „Es war ein Traum“, pesen, godba. 14. Ivanovici: „Walurile-Dunari“, valček. — Iz posebne prijaznosti sodeloval bode oddelek čitalniškega pevskega zbora. — Godba 17. polka (baron Kuhn). — Vstopnina za ude prosta, neudje plačajo 20 kr. za osebo. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Vabilo) k rednemu občnemu zboru domoljubnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v Ljubljani, kateri bode jutri dne 18. maja 1888 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Naznanila prvosedstva. 2. Gospodarstveno poročilo in račun za leto 1887. 3. Volitev treh preglednikov računov in dveh namestnikov.

(Novi bankovci) po goldinarji se bodo izdali v drugi polovici letošnjega leta. Po obliki bodo manjši od sedanjih, papir bo močnejši.

(Vojaško častno sodišče) obsodilo je zopet petorico velikošolcev rezervnih častnikov na izgubo častniškega značaja ter jih je premestilo v druge polke, ker se je dokazalo, da so se tudi vdeležili tistega zloglasnega velikošolskega komersa v Gradci.

(V ječi) okrožnega sodišča v Celji skušal se je umoriti ondi zaradi javnega nasilstva zaprti Zupanec, sin tudi ondi zaradi izneverjenja zaprtega tajnika okrajne hranilnice v Kozjem. Neprijetno življenje v ječi jelo se mu je studiti, in nekega dne najde košček navadne ploščevine, katero je na peči tako izbrusil, da je bila ostra kakor nož. S tisto se je hudo oškrbal, vendar ne smrtno, in se tudi ni bati zlih nasledkov ran.

Telegrami.

Dunaj, 17. maja. Odsek za davek na špirit je sprejel odškodnino samoprodajnim opravičencem v Galiciji z 1.000.000 gl. in v Bukovini z 100.000 gl. Razdeljitev kontingenta se je potrdila po vladnem načrtu.

Dunaj, 17. maja. Zbornica poslancev: Vlada predloži postavo gledé sestave načrta za železniško zvezo Schrambach-Neuberg s stransko progo do Wegscheida na državne troške, dalje postavo o zgradbi železnice Eisenerz-Vorderberg. Poslanec Kozlovski se odpove.

Zagreb, 16. maja. Ban je naznanil prelatom in dostojanstvenikom, da bo prestolonaslednik s cesaričinjo počastil Zagreb z obiskom dne 10. junija.

Umrli so:

15. maja. Marija Hribar, dekla, 50 let, Stari trg št. 16, Caries.

V bolnišnici: 11

14. maja. Matevž Bilban, gostač, 65 let, jetika.

Tuji.

15. maja.

Pri **Maltcu**: F. Hartl, potovalec, iz Nemčije. — K. Burckhard, trgovec, z Dunaja. — J. Baumann, trgovec, iz Nemčije. — dr. J. Modrovič, c. k. pristav, iz Zagreba. — J. Karl, tovarnar, z Dunaja. — Goldmah, z Dunaja. — Lichtenfels, c. k. profesor, z Dunaja.

Pri **Stonu**: F. Bingel, potovalec, z Dunaja. — A. Sindelar, iz Trsta. — L. Malabotich, trgovec, iz Trsta. — A. Jiran, uradnik, iz Italije. — R. Mauri, soproga uradnika, iz Cirknice. — H. Gröger, s Češkega. — J. Gréar, župnik, od sv. Trojice. — H. Prossinagg, tovarnar, iz Hrastnika. — Berti, iz Inomosta. — Dobrschinsky, podjetnik, iz Vratislave. — F. Krätzl, vojaški uradnik, iz Beljaka. — J. Gorup, iz Zagreba. — J. Buchreiner, veletržec, iz Trsta. — S. Turri, potovalec, iz Trsta.

Pri **Bavarskem dvoru**: A. Peiss, zasebnica, iz Trsta. — J. Krese, iz Kočevja. — Neudörfer, logar, iz Radoboja.

Pri **Južnem kolodvoru**: W. Schwarz, potovalec, z Dunaja. — K. Raab, z Gorenje Štajerskega. — Nejedly, uradnik, z Dunaja. — E. Entel, z Dunaja. — J. Bronnenhaier, iz Reke.

Pri **Avstrijskem caru**: T. Gross, učitelj, iz Trbovelj. — G. Pleše in J. Gašparec, trgovca, iz Delnice. — J. Maicen, posestnik, s Koroškega.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16.	7. u. zjut.	735.6	20.0	sl. zap.	jasno	
	2. u. pop.	735.3	23.2	sr. jzap.	"	0.00
	9. u. zveč.	736.5	15.5	"	"	

Jasno, vetro, Srednja temperatura 19.3°C., za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

17. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 65 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	80 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akcije	278 " — "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 04 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 15 "

Tržne cene

dné 16. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povejen, kgr.	— 66
Rež,	4 22	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 22	Telečje	— 48
Koruza,	5 52	Svinjsko	— 56
Krompir,	1 96	Koštrunovo	— 36
Leča,	12 —	Pišanee	— 45
Grah,	13 —	Golob	— 20
Fžol,	11 —	Seno, 100 kgr.	2 32
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 14
Mast,	— 70	Drva trda, 4 mtr.	7 —
Špeh svež,	— 56	" mehka, " "	4 15

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani
na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastonj in franko.

„Kmetovalec“

je edini slovenski, gospodarški list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi polci. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarške, vinarške in druge članke, gospodarške novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarške svote. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gl., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gl. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

„Vrtinar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarške in splch vrtinarske članke. „Vrtinar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtinarja“ dobé naročniki „Kmetovaleca“ zastonj. (7)

Cerkovnikova in ž njo sklenjena

organistova služba

na Vojskem (nad Idrijo) je z danšnjim dnem 12. maja razpisana.

Drugo zve se pri cerkvenem predstojništvu. Na korist prosilec bi bilo, da bi bil oženjen in vešč kakemu rokodelstvu. (3)

OTOMANE,

!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozameritjo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzoreci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkviyo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupec so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Za birmance!

Priporočamo svojo veliko zalogo različnih mašnih knjig in opozorujemo posebno na naslednje, za birmance pripravne knjižice:

Nebeške Iskrice, usnje, zlata obreza	55 kr.
Pobožni otrok, " " "	55 "
Steza v sveti raj, " " "	60 "
Mašne bukvice, usnje, marm. obreza	50 "
usnje, zlata obreza	70 "
Mašne in druge molitve, usnje, marm. obr.	56 "
usnje, zlata obr.	80 "
Sveti Alojzij, pol usnja	45 "
" " usnje, marm. obreza	60 "
" " usnje, zlata obreza	80 "
Molitvice bogoljubnega kristijana, trd. vez.	20 "
Angelj varuh, trdo vezano	14 "
Nebeški kruh za otročiče, trdo vezano	14 "
Šopek mašnih in drugih molitvic, trd. vez.	10 "

Kot poučne knjižice za birmance se posebno priporočajo naslednje:

1. Birmanski spomin ali obširno razlaganje zakramenta svete birme za odrasle birmance; z drugimi molitvami za domačo in očitno službo božjo, v pol platna vezano velja 40 kr.
2. Sveta birma. Poduk in priprava za ta sveti zakrament, mehko vezano 12 "

V zalogi je tudi velika izbéra raznih knjig nemških, francoskih, laških i. t. d.

Katoliška Bukvarna
v Ljubljani.

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 dobiva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovsku, župniku v Makolah (Maxau b. Pölschach); III. knjiga, Životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli: Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.